

MATERIÁLY
XI MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«AKTUÁLNÍ VYMOŽENOSTI VĚDY -
2015»

27 června – 05 červenců 2015 roku

Díl 3
Ekonomické vědy
Právní vědy

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o
2015

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
 Frýdlanská 15/1314, Praha 8
 Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

**Materiály XI mezinárodní vědecko - praktická konference
 «Aktuální vymoženosti vědy – 2015». - Díl 3. Ekonomické
 vědy. Právní vědy.:** Praha. Publishing House «Education and
 Science» s.r.o - 112 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktora: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

XI sběrné nádobe obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická
 konference «Aktuální vymoženosti vědy» (27 června – 05 července 2015 roku)
 po sekcích Ekonomické vědy. Právní vědy.

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2015

© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

Кадралиева Н.А., Курманбаева Д., Ахметов Д. Азат қозғалысының құрылу тарихы және оның қайраткерлерінің саяси-құқықтық идеялары	49
Кадралиева Н.А., Курманбаева Д., Кабышев О. Жерге құқықтық жүзеге асыру мен қорғау жүйесіндегі мемлекеттік бақылау институтының түсінігін негіздеудің теориялық-методологиялық мәселелері	69
Кыдралинова А.К. Заң шығару техникасы және оның заңнаманы жүйелеудегі маңызы	80
Исмаилов М.А. Бежтинские (Бежитские) адаты в историко-правовом процессе Дагестана	84

ADMINISTRATIVNÍ A FINANČNÍ PRÁVO

Шандра Р.О., Беляков О.Р., Гусар О.А. Генезис адміністративного права	91
--	----

TRESTNÍ PRÁVO

Москвичев В.С. Наемничество: проблемы толкования	93
Какимжанов М.Т., Ханов Т.А., Балгимбеков Д.У. Система противодействия торговле людьми в правоприменительной практике: международный теоретико-правовой анализ	95

CIVILNÍ PRÁVO

Кукса О. Проблеми регулювання інституту опіки та піклування в законодавстві України	98
Муцурасва Л.А. Класифікація рішень суду в доктрині цивільного процесу України	100
Ажибаева Ж.К. Способы защиты смежных прав в Республике Казахстан	102

MEZINÁRODNÍ PRÁVO

Дёмин С.А. Правовые особенности таможенно- тарифного регулирования в условиях ЕАЭС	107
--	-----

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

LOGISTIKA

Великий Д.Ю. Функції, цілі, мета та завдання логістики.....	3
Великий Д.Ю. Ризики логістики.....	5

EKONOMIKA ZEMĚDĚLSTVÍ

Tastemirova Zh.A. Background and formation of economic development and functioning agricultural cooperative integrated structures in agribusiness.....	8
Чорний В.М. Вплив державного регулювання на фінансові ризики підприємств-експортерів зернових.....	13

REGIONÁLNÍ EKONOMIKA

Nassakayeva B.E. Ecological aspect of a sustainable development: regional level	16
--	----

EKONOMICKÁ TEORIE

Муржак Ю.В., Король Н.О., Лобачева І.Ф. Основні етапи, проблеми та напрями розвитку економічного аналізу в Україні.....	21
--	----

STÁTNÍ REGULACE EKONOMIKA

Вдовыка К.И. Сущность квазифискальных операций.....	26
--	----

GLOBALNÍ EKONOMIKA

Фатюха Н.Г. Методи оцінки рівня тіньової економіки у ВВП України	28
Шандра І.О., Ховрак І.В. Глобалізація як один з визначальних факторів впливу на національну економіку України	30
Васильєва І.В., Ховрак І.В. Корупція як один з найсильніших негативних факторів впливу на розвиток національної економіки	32

PRÁVNÍ VĚDY

HISTORIE STÁTU A PRÁV

Кадралиева Н.А., Турлыбаева У.Т., Калман Н. Қазақ мемлекетінің құрылымы және оның дамуындағы ерекшеліктер.....	35
---	----

EKONOMICKÉ VĚDY

LOGISTIKA

Великий Д.Ю.

Національний університет харчових технологій

ФУНКЦІЇ, ЦІЛІ, МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ЛОГІСТИКИ

Ускладнення виробництва та загострення конкуренції в сучасних економічних умовах вимагають більш чіткого взаємозв'язку логістики із стратегічними цілями фірм, а також активізації ролі логістики у підвищенні гнучкості фірм, їх здатності швидко реагувати на ринкові зміни. Логістика зорієнтована на використання синергічних залежностей та ефектів, передбачає оптимізацію роботи системи, спрямована на мінімізацію сукупних витрат у процесі руху матеріальних та інформаційних ресурсів, починаючи з вибору постачальника і закінчуючи доставкою та післяпродажним обслуговуванням[2].

Функціями логістики є:

- 1) інтеграційна, що передбачає створення інтегрованих організаційних та інформаційно-регуляторних систем, які гарантують і стимулюють реалізацію намічених цілей, згладжування поєднання логістичних дій з іншими функціями підприємства у внутрішніх сферах діяльності підприємства (у субсистемах постачання, виробництва, збуту), на рівні суміжних логістичних субсистем (постачання і виробництва, виробництва і збуту, збуту і постачання), у рамках логістичних процесів і сфер на рівні підприємства, в ієрархічному виконанні (формування логістичного менеджменту), між підприємствами у формі інтегрованих систем постачальників і отримувачів (формування комерційних зв'язків підприємства з постачальниками та клієнтами), ланцюгів поставок на мета- і макроекономічному рівнях;
- 2) координаційна, яка передбачає узгодження діяльності різних ланок виробничого і збутового процесів;
- 3) регульовальна, яка передбачає управління запасами, складськими процесами, оперативне управління виробництвом і т.д.;
- 4) контролююча, пов'язана із збиранням, обробкою, вивченням та оцінюванням інформації про дотримання вимог програм, планів, договорів, угод з постачальниками матеріальних ресурсів і потреб кінцевих споживачів;
- 5) плануюча, спрямована на розробку взаємопов'язаних планів обробки матеріальних потоків усередині підприємства та за його межами, визначення обсягів та напрямків матеріальних потоків, прогноз потреб у матеріальних ресурсах, перевозах і т.п.;

Література:

1. Ангелко І.В. Методичні основи оцінки обсягів тіньового сектору економіки// Вісник СумДУ. Серія економіка. – 2011. – №1. – с.1–7
2. Лісовий А.В., Кирпа С.В. Методи виявлення та оцінювання тіньового сектору економіки// Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. -2011. -№1. –с. 267– 275
3. Губарева І.О., Доровський В.О. Оцінка тіньової економіки в системі забезпечення економічної безпеки країни// Бизнесинформ. – 2009. –№11(2). – с. 25 – 26.

Шандра І. О.

Науковий керівник: к.е.н. Ховрак І. В.

КрНУ ім. Михайла Остроградського, Україна

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК ОДИН З ВИЗНАЧАЛЬНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Глобалізація є процесом переходу національних економік країн на міжнародний, всесвітній рівень, що зумовлює їх відкритість на співпрацю між собою та різноманітними міжнародними торговельними та економічними компаніями чи організаціями. Тому глобалізація є вкрай корисною, відкриваючи нові ринки збуту, надаючи можливості обмінюватись досвідом в різних галузях економіки. Проте для країн, які не мають достатньо високий рівень конкурентоспроможності та широкий досвід в економічних реформах чи веденні бізнесу, глобалізація має певні недоліки. Так, відповідно до Індексу світової конкурентоспроможності, який оцінюється по багатьом факторам, зокрема макроекономічна стабільність, ефективність ринку товарів та послуг, розмір внутрішнього ринку, інноваційний потенціал та інші, Україна у 2014 р. посідає 73 місце з 144 країн, що є доволі низьким показником для європейських країн (табл.1 [1])

Таблиця 1

Індекс світової конкурентоспроможності, 2014 р.

Країна	Місце в рейтингу	Значення індексу
Швейцарія	1	5,72
Сінгапур	2	5,67
Фінляндія	3	5,55
Польща	41	4,46
Україна	73	4,14

Жобалардың әзірленуін дұрыс ұйымдастыру, әрбір жаңа актіні заңнаманың қолданыстағы жүйесімен анық келісу, заңдарды дайындаудағы кезеңділікті сақтау және заң шығарушылық процессті ғылыми ақпараттық қамсыздандыру заң шығарушылық техниканың жетілу деңгейін анықтайды. Қазіргі заң шығарушылық техника қабылданып жатқан актілердің мағынасын жеңіл қабылдауды, уақытында ескіріп қалған нормативтік нұсқаулардың күшін жоюды және заңнамадағы олқылықтардың орнын толтыруды қамтамасыз етеді, заңдардың және басқа нормативтік құқықтық актілердің дұрыс қолданылуы мен орындалуын қамтамасыз етеді. Бұдан басқа заң шығарушылық техника заңнаманы жеңіл әрі уақытында жүйелеуге мүмкіндік береді, бұл өз кезегінде оның қалыпты дамуын, дұрыс қабылдануын және қолданылуын қамтамасыз етеді.

Нормативтік құқықтық актілерді жүйелеу үшін заң шығарушылық техника маңызды роль ойнайды. Құқық шығармашылықтың жоғары құқықтық мәдениетінің қажетті алғышарты жобаланып жатқан актінің мазмұнын құрайтын сұрақтар бойынша бұрынғы заңнаманы мұқият зерделеу мен анықтау болып табылады. Жаңа акт құқық жүйесіне қосылады және бұрынғы заңнамаға елеулі әсер етеді. Осы сұрақты басқаша реттейтін актілердің тағдырын ресми анықтамай, өзінің маңызын жоғалтқан ескірген актілердің күшін жоймай жаңа нормативтік реттеуді белгілеу, оны тәртіпке келтіру мүмкін емес. Қазақстандақ заңнаманың нақты күйі сандық қатынаста да, әсіресе сапалық қатынаста да тәжірбие қажеттіліктеріне толығымен жауап бермейді. Көбінесе заңдар төмен заңдық сапамен, анық емес және бұлдыр нұсқаулардан, қарама-қайшылықтардан және олқылықтардан құралатын ерекшеліктерден тұрады. Әзірленіп жатқан нормативтік құқықтық актілердің жобалары құрылымы мен мәтіннің баяндалу стилі бойынша бірыңғайланғаны, қолданыстағы заңнамамен келісілгені барлығы емес, бір келкі терминологияның сақталуы барлық жағдайларда емес.

Заңнамалық техника дегеніміз нормативтік актілер жобаларын нысаны мен құрылымы бойынша ең жетілгенін, нормативтік нұсқаулар нысандарының олардың мазмұнына барынша толық және дәл сәйкестігін, нормативтік материалдардың жетімдігін, қарапайымдылығын және көз жетерлігін, реттелетін мәселелердің толыққанды қамтылуын қамтамасыз ететін әзірлеудің ережелері мен тәсілдері жүйесі.

Қолданылған әдебиеттер:

1. Алексеев С.С. Проблемы теории права. Курс лекций в 2-х томах. – Свердловск: Знание, 1998. Т. 2.
2. Зиманов С.З. Қазақстан Республикасындағы Конституция мен Парламент. – А.: Баспа, 1996.
3. Явич Л.С. Советское право – регулятор общественных отношений в СССР. Сталинабад. 1957.

консолидаціяланган актілерге дейін заң жобалары әзірлемелерінің әрқандай аспектілігімен түсіндіріледі .

Біздің көзқарасымыз бойынша, заңшығарушылық техника ұғымы өзінде заң шығарушының ойлау аспектісін, және құқықтық мәдениетін құрайды. Академик С.Зимановтың пікірі бойынша бұл жұмыс «бір жағынан реалдылықты және заң жобаны әзірлеуді қажет қылатын ақсаттың өзін сезіну мен ұғынуды, екінші жағынан – құқықтық қатынаста құзыреттілікті» талап етеді [2].

Осыған байланысты еріксіз сұрақ туындайды: заңшығарушылық техника ұғымына заңнаманы жүйелеу кіре ме? Бұл сұрақ Л.С. Явичтің, С.С. Алексеевтің жұмыстарында оң шешілген.

Л.С. Явич заңшығарушылық техника – бұл нормативтік актілердің бірлігі мен жүйелеудің белгілі дәрежесі [3]. Дегенмен, бұл жерде жүйелеудің түрі анықталмаған. Бұл жіберілген қатенің орны заң шығарушылық техниканы нормативтік актілерді жүйелеу мен әзірлеуде қолданылатын құралдар мен әдістер ретінде түсінген С.С. Алексеевтің түсінігімен толтырылады. Бұл жерде ең елеулі мағына кодификацияда қолданылатын құралдар мен әдістерге беріледі деп ол ары қарай айқындайды [1]. Бұл әбден түсінікті, өйткені кодекс, кодификациялық акт құқық шығармашылық орган қызметінің нәтижесі. Бірақ С.С. Алексеевтың пайымдауында «заңшығарушылық техника ұғымына заңшығарушылық жиналымды құрастыру техникасы кіре ма жоқ па» деген сұраққа жауап жоқ. Заң шығарушылық техника және заңшығарушылық жиналымды құрастыру техникасы, біздің пікірімізше заңдық техниканың жалпы ұғымына құрамды бөліктері ретінде кіретін дербес құбылыстыр. О.А. Красавчиков, С.С. Алексеев және А.С. Пиголкин дұрыс белгілегендей заң шығарушылық техника жалпы ұғым заңдық техниканың бір түрі болып табылады.

Заңдық техника – құқықтық актілерді жетілдіру мен тиімділігін көтеруді қамтамасыз ету мақсатында қолданылатын, оларды әзірлеудің және реттеудің ережелері мен әдістері, құралдары жүйесі. Заңдық техника келесі құрамдас бөліктерден тұрады:

- заң шығарушылық техника, яғни нормативтік құқықтық актілерді әзірлеудің, рәсімдеудің, қабылдаудың, қолданысқа енгізудің ережелері мен әдістері;
- жүйелеу, яғни нормативтік құқықтық актілерді өңдеу техникасы, әр қандай заңнаманың жинақтарын, жиналымдарын құрастыру, оны есепке алу;
- жариялау техникасы және нормативтік құқықтық актілерді ресми естіртудің басқа нысандары;
- құқықты жүзеге асыру процессінде заң актілерін – құқық нормаларын қолдану актілерін, мәмілелерді, шарттарды, сенімхаттарды, өсиетхаттарды және т.б. рәсімдеу техникасы;

Заң шығарушылық қызметтің көлемі ұлғайған жағдайларда заңшығарушылық жобалардың және басқа нормативтік актілердің әзірлеу технологиясы мен ұйымдастырылуына, олардың рәсімделу сапасына талаптар елеулі көтеріліп жатыр.

Глобалізація полягає у посиленні міжнародної співпраці, товарообігу та уніфікації й адаптації вітчизняної продукції до міжнародного ринку збуту. Це сприятиме розповсюдженню українських товарів на світовому ринку, підвищенню авторитета країни у світі та її проникненню до міжнародних ринків, що суттєво підвищить рівень ефективності національної економіки.

Не менш важливим фактором в цьому аспекті є також можливість впровадження власних інноваційних технологій, проте тут також є проблема, адже, не дивлячись на те, що в Україні доволі високий рівень освіти, подальше втримання вітчизняних вчених для розробки інноваційних технологій доволі складно і відбувається колосальний «відтік розуму» за кордон. Це підтверджується всесвітнім рейтингом здатності країни до утримання талантів, де Україна посідає 140 місце з 148 можливих, станом на 2012 р. [2, с. 533].

Важливим аспектом глобалізації для України є й тісне співробітництво з міжнародним фінансовим ринком на правах повноправного учасника, адже на сучасному етапі Україні доволі важко виходити на міжнародний ринок та відповідати міжнародним стандартам. Проте глобальний фінансовий простір створює умови для зростання темпів концентрації фінансового та промислового капіталу, зниження значення монетарних факторів у формуванні валютних курсів, прискорення руху капіталу, посилення ролі фондових ринків, оновлення інструментів фінансового ринку та посилення взаємозалежності фінансових і реальних секторів національної економіки.

Варто також додати, що в сучасних умовах склались досить сильні передумови для розвитку фінансової глобалізації: нерівномірний економічний розвиток та розподіл фінансових ресурсів; недостатність в більшості країн власних коштів для покриття бюджетних дефіцитів, проведення соціально-економічних перетворень, здійснення процесів злиття та поглинання компаній і банків, виконання боргових зобов'язань по внутрішніх боргах із зовнішніх запозичень.

Однією з причин складності інтеграції в світову економіку можна вважати неефективне державне регулювання сфери економіки, що підтверджується всесвітнім індексом економічної свободи, який заснований на частоті й інтенсивності державного регулювання економічної діяльності, де Україна, станом на 2014 рік, посідає 163 місце з 179 можливих [3]. Так, не зважаючи на значні військові та політичні проблеми, саме позитивні зрушення в сфері економіки можуть сприяти вирішенню й інших проблемних питань.

Підсумовуючи вищесказане хотілося б запропонувати систему заходів, задля прискорення процесу глобалізації та розвитку національної економіки:

- підвищення рівня конкурентоспроможності за рахунок активної інтернаціоналізації вітчизняних товарів та налагодження тісних взаємовідносин між вітчизняними компаніями та транснаціональними компаніями, філії яких знаходяться в Україні;
- скорочення «відтоку розуму» за рахунок надання пільг та субвенцій на розвиток вітчизняних інноваційних технологій силами українських вчених;

- розвиток банківської сфери та розвиток бізнесу з метою якнайшорішого закріплення у міжнародному фінансовому просторі;

- проведення політичних реформ, з метою підвищення захисту права власності, полегшення умов ведення бізнесу та посилення державного економічного контролю.

Отже, якщо Україна має намір стати високо розвинутою країною, в якій буде високий рівень суспільного добробуту, але при цьому зберегти власний суверенітет і незалежність, їй потрібно кардинально змінити напрями розвитку міжнародних господарських відносин. А також проводити кардинальні та сміливі реформи, адже тільки такі реформи виводять економіку країни на якісно новий рівень, а саму країну – на міжнародний фінансовий та торговий ринок і простір.

Література:

1. Индекс світової конкурентоспроможності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2013-2014>

2. Куцик П. О. Глобальна економіка: принципи становлення, функціонування, регулювання та розвитку: монографія / П. О. Куцик, О. І. Ковтун, Г. І. Башнянин. – Львів : Видавництво ЛКА, 2015. – 594 с.

3. Индекс економічної свободи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.heritage.org/index>.

Васильсва І. В.

Науковий керівник: к.е.н. Ховрак І. В.

КРНУ ім. Михайла Остроградського, Україна

КОРУПЦІЯ ЯК ОДИН З НАЙСИЛЬНІШИХ НЕГАТИВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Питання корупції актуальне для кожного суспільства. В цілому, дослідження корупції у глобальному вимірі привертають увагу політиків, представників бізнесу, активізують гостру дискусію в наукових колах. Кожен сприймає це явище по-різному, а її дослідження є доволі таки суб'єктивним, адже базуються на експертних оцінках окремих науковців та фахівців. Але є те, в чому сходяться всі вчені, що корупція вкрай негативно впливає на всі світові економічні процеси. Не є виключенням й економіка України, згідно з Індексом сприйняття корупції, який розраховується міжнародною організацією Transparency International, Україна посідає далеко не перші місця (табл. 1 [2]).

Пиголкиннің, Д. Керимовтың. Бұл жерде айта кету қажет әлі күнге дейін заң әдебиетінде заңдық техника туралы тұрақталған түсінік жоқ [1].

Заңдық техниканың маңызына С.А.Муромцев көңіл аударған. Ол заңдар баптарын мүмкіндігінше өте қысқаша ету, заңдардағы толып жатқан ескертулер мен қосымшаларды жою қажеттігін белгіледі.

Заңдық техниканың проблемалары басқа жұмыстарда да қарастырылған. Оларды талдай отырып, заңдық техника түсінігіне тек қана құқықтық актілерді әзірлеу ережелерін ғана қамтитын тар мағынада қарастырғаны туралы қортындыға келуге болады. Бұл түсінікке заң жобаларын әзірлеудің ұйымдық-техникалық жағынан нақты күйін енгізу керек еді (қоғамдық қажеттілікті зерттеу, құқықтық актінің неге арналғандығын белгілеу мен оны әзірлеу бойынша тапсырмалар: әзірлеушіні іріктеу, шет елдер заңнамасының актілерін талдау, бірқатар техникалық құралдарды жасау, орындаушылардың жұмысын жеңілдететін заңдық терминдерді жасау).

Бұл мағынада А.С.Пиголкин заңдық техника түсінігі жедел және жоғары сапалы нормативтік құқықтық актілердің жобаларын әзірлеудің ұйымдық-техникалық ережелерін, нормативтік актілерге дұрыс және біркелкі өзгерістер мен толықтыруларды енгізудің, оларды толық немесе ішінара күшін жоюдың әдістерін, заң шығарушының ойларын нормативтік актінің баптарында ең жетілген түрде баяндау тәсілдерін, оның мақсатқа лайық құрылымын, құқықтық актілерді бір тілден екінші тілге аударудың ұйымдық-әдістемелік ережелерін қамтиды дегенді жазғанда әділ еді.

Заңдық техниканы тек қана заң жобасын баяндаудың тәртібі туралы ережелердің жиынтығы ретінде ғана түсіну қателік болар еді деп заңдық техника ұғымын И.Л.Брауде терең қарастырды. Оның сөздері бойынша, заңдық техника заң жобаларының сыртқы біркелкілігіне жету әдістемесіне ғана келіп тоқтамайды, ол құқық теориясына негізделуге міндетті және олардың мазмұны бойынша, оларды белгілеу тәртібі бойынша нормативтік актілерді топтау, құқық салалары арасында айырмашылық жүргізу, нормативтік актілерді жариялау әдістері мен нысандары және т.б. сияқты теорияның мәселелерін шешуге міндетті.

Д.А.Керимовтың пікірі бойынша, заңдық техника – бұл қолданыстағы заңнаманы білдірудің нысанын жетілдіру мақсатына жетудегі тарихи және тәжірбиелі қалыптасқан құқықтық институттарының, құқық нормаларының, және құқықтық акті баптарының жасалу ережелері.

Заңшығарушылық техника ұғымына ең қолайлы түсінік берегін А.А.Ушаков, заңшығарушылық техниканы екі бөлікке бөлген: біріншісі заңдарды, кодекстерді және басқа күрделі актілерді жасаумен байланыстырған ішкі заң шығарушылық техника деп белгіледі, екіншісі құқық шығармашылық процессті және құқық шығармашылық тәртіпті ұйымдастыру ретінде түсінген сыртқы (процедуралық) заңшығарушылық техника.

Көрсетілген авторлардың заң шығарушылық техниканы ұғымын әрқалай түсінуі, ең біріншіден, жай заңнан бастап күрделі кодификацияланған және

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Хаджиев А.Х. Земельное право Республики Казахстан (Общая часть): Учебное пособие / Под ред. Мухитдинова Н.Б. – 2-е изд., перераб и доп. – Алматы: Юрист, 2002. – 76 с., 98 с.
2. Колотинская Е.М. Земельное право России. Учебник по специальности «Правоведение». – М., Стоглав. – 1995. – 113 с.
3. Жерді пайдалануға және қорғауға мемлекеттік бақылауды жүзеге асыру тәртібі туралы Ереже // Қазақстан Республикасы Үкіметінің 1997 ж. 19 ақпандағы №235 қаулысымен бекітілген ҚР-ның ПҰАЖ-ы. – 1997. – №9. – 61 құжат.
4. Қазақстан Республикасы Министрлер Кабинетінің 1991 жылғы 18 желтоқсандағы №785 қаулысы // Қазақстан Республикасының ПҰАЖ-ы. – 1992. – №16. – 225 бап.
5. Государственный (национальный) доклад о состоянии и использовании земель Республики Казахстан на 1 января 1995 года. – Алматы. -1995. – № 1-7/236. – 25 апреля.
6. Ильясова К., Нурланова Ж. Перспективы развития земельного законодательства республики Казахстан // Правовая реформа в Казахстане. – 2001. – №1. – С. 33-39.
7. Волков Г.А., Голиченков А.К., Козырь О.М. Развитие рынка земли: правовой аспект // Государство и право. – 1998. – №2. – С. 36-40.
8. Крылатых Э.А. Становление и развитие системы регулирования земельных отношений // Проблемы прогнозирования. – 1997. – №2. – С. 28-32.
9. Хаджиев А.Х. Некоторые организационно-правовые аспекты частной собственности на земли сельскохозяйственного назначения // Предприниматель и право. – 1994. – №4. – С. 15-17.

Магистр юриспруденции Кыдралинова А.К.

Инновациялық Еуразия университеті, Павлодар, Қазақстан

ЗАҢ ШЫҒАРУ ТЕХНИКАСЫ ЖӘНЕ ОНЫҢ ЗАҢНАМАНЫ ЖҮЙЕЛЕУДЕГІ МАҢЫЗЫ

Заңдық техниканы жетілдіру мәселелерін заң ғылымы жеткілікті деңгейде белсенді зерттеді. Бұл мәселелер әртүрлі көзқарастар тұрғысынан аса жұмыстарды атауға болады. Мысалы бұл мәселе бойынша революцияға дейінгі келесі заңгерлердің ойлары танымал: Ш.Монтескьенің, С. Муромцевтің, М. Сперанскийдің және басқаларының; соғыстан кейінгі кезеңдегі М. Шаргородскийдің, Л. Явичтің; кеңес кезеңіндегі – С. Алексеевтің, А.

Таблица 1

Индекс сприйняття корупції в Україні

	Бали (0 – 100)	Місце
2011 рік	27	152
2012 рік	26	144
2013 рік	25	144
2014 рік	26	142

Для оцінки впливу корупції на національну економіку слід визначити шкоду, яка була завдана країні внаслідок корупційних проявів. Так, сума збитків, завданих лише кримінальними правопорушеннями за минулий рік склала 577,8 млн. грн., з яких відшкодовано було лише 247,6 млн. грн., що складає менше половини суми. При цьому, це тільки фактична сума, яку втратив бюджет через корупцію. Наступним негативним фактором для економіки, який провокує корупцію, є тіньова економіка. Ці два поняття є тісно пов'язаними, адже будь-яка економічна діяльність, яка є нерегульованою та незаконною потребує бюрократичної, а іноді й політичної, протекції.

Не можна не згадати й про неефективне та нецільове використання бюджетних коштів, яке зумовлено бюрократичною корупцією. При цьому, корупція у цій сфері не обійшла стороною ні країни, що розвиваються, ні вже розвинені. Так, навіть у США, Японії та ряді країн Європи хабар із метою отримати певне державне замовлення чи кредит є звичайною справою. Особливо гостро впливають на економіку держави саме махінації з державними замовленнями, які сягають 40% від загальної кількості замовлень, адже внаслідок надання їх корумпованій особі, держава втрачає перспективного підприємця, який міг би дійсно якісно виконати завдання та принести чималу користь країні. Така розповсюдженість корупції на всіх рівнях є наслідками неефективної антикорупційної компанії, яку проводить країна. У зв'язку з цим, варто звернутись до міжнародних методів боротьби з корупцією, які працюють у розвинених країнах.

Так, достатньо ефективну систему боротьби з корупцією налагоджено в Швеції за допомогою податків, пільг та субсидій, а не за допомогою заборон та суворого покарань. Для громадян був відкритий доступ до внутрішніх документів управління, що дало змогу громадянам зрозуміти як працює держава і здійснювати громадський контроль за її діяльністю. А найголовніше, що було створено – це незалежну і справедливую систему правосуддя. Також, для чиновників були висунуті значні етичні вимоги, внаслідок чого через деякий час бути чесним стало престижним для держслужбовця [1, с. 34]. Також велику роль грає церква та суспільна думка. Так, суспільна думка змусить чиновника, який займається корупцією, піти у відставку, адже в іншому випадку він втратить довіру всього